

Χαμόγελα στην παράσταση του θεάτρου σκιών στον Άγ. Γεώργιο Καματερού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιλίου, Αχαρνών και Πετροπόλεως

Την Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου 2025, η νεανική ομάδα του Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Καματερού παρουσίασε με μεγάλη επιτυχία την παράσταση «Στον Γάμο του Καραγκιόζη», σκορπίζοντας γέλιο και συγκίνηση σε μικρούς και μεγάλους.

Ο πρωταγωνιστής μας, αυτή τη φορά βρέθηκε μπροστά στο μεγαλύτερο βήμα της ζωής του: τον γάμο με την αγαπημένη του Αγλαΐα! Ύστερα όμως από πολλές περιπέτειες, μπερδέματα, και σαματάδες... ο γάμος παραλίγο να τιναχτεί στον αέρα. Ευτυχώς, για ακόμη μια φορά, οι γνώριμοι ήρωες του θεάτρου σκιών δεν έλειψαν από το μπερντέ: ο Χατζηαβάτης, ο Σιορ Διονύσιος, ο Μορφονιός και πολλοί

άλλοι, γνωστοί και άγνωστοι, έδωσαν το παρών.

Την τελική λύση, όπως πάντα, έδωσε ο ακούραστος μπάρμπα Γιώργης, ο οποίος πιστός στο ρητό «όπου δεν πέπτει λόγος, πέπτει ράβδος» κατάφερε να βάλει τα πράγματα στη θέση τους και να φέρει ξανά την τάξη... και την αγάπη. Η παράσταση έκλεισε με γέλια και πολλές ευχές για τους νεόνυμφους.

Πίσω από την σκηνή βρέθηκαν οι μαθητές Χάρης Ψύλλας, Γιάννης Ρούμπος, Ηλίας Καραμάνος και Ανέστης Ρεπετσάς.

Παραθέτουμε αποσπάσματα από το προλογικό σημείωμα που ανέγνωσε ο συντονιστής της ομάδας κ. Άγγελος Θεοχάρης:

«...Πως γίνεται να μην κινητοποιηθουμε όταν συνεχώς ένα παιδί μας λέει ότι “ο Καραγκιόζης τείνει να χαθεί και εγώ παρόλα αυτά θα σας δείξω ότι έχει παρόν και μέλλον “... Ο Χάρης Ψύλλας ένα παιδί με άπλετη αγάπη για την λαϊκή παράδοση, μας σύστησε διαφορετικά τον Καραγκιόζη...τις αρετές και τις ιδιοτροπίες τουκαι τον αγαπήσαμε τόσο ώστε να θέλουμε να γίνουμε κοινωνοί της προσπάθειας του.... να τον διαφυλάξουμε από την λήθη του χρόνου και την εσωστρέφεια της εποχής μας...να έχουμε κάτι να προσφέρουμε στα παιδιά ... να μην χαθεί κάτι τόσο όμορφο όπως είναι το θέατρο σκιών εξαιτίας της δικιάς μας αδιαφορίας και

αμέλειας...

Γι' αυτό ευχαριστούμε πολύ τον Χάρη, γιατί μας θύμισε πώς είναι να είσαι παιδί, πώς είναι να ονειρεύεσαι... Και γιατί με τον τρόπο του έγινε ένα Καζαντζάκης που μας ψιθύριζε συχνά πυκνά ...Ν' αγαπάς την ευθύνη. Να λες: Εγώ, εγώ μονάρχος μου έχω χρέος να σώσω τη γη. Αν δε σωθεί, εγώ φταίω...».

